

Informatiebericht SUA

Van IND / SUA
Auteur(s) [naam]

Nummer & Titel IB 2022/6 Nader onderzoek bij mogelijke EU-verblijfsaanspraken

Kenmerk (digijust)
Hoofdtak Asiel Regulier
InformIND Thema B10

Relatie met
Geldig vanaf 07-01-2022
Geldig tot en met 07-04-2023

Disclaimer

Een informatiebericht is een mededeling aan de medewerkers van de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND). De informatieberichten zijn slechts tijdelijk van aard, en daarom is de geldigheidsduur beperkt. De informatieberichten helpen medewerkers van de IND om tijdig en op uniforme wijze in te spelen op actuele ontwikkelingen. In informatieberichten kan bijvoorbeeld aangegeven worden of er nieuw beleid komt, bijvoorbeeld n.a.v. een brief aan de Tweede Kamer, of dat een belangwekkende uitspraak is gedaan die nog bestudeerd wordt. Ook kan in informatieberichten aangegeven worden hoe moet worden gehandeld in afwachting van een werkinstructie of aanpassing van de beleidsregels die in de Vreemdelingencirculaire of Handleiding Rijkswet op het Nederlanderschap zijn opgenomen. Er kunnen overigens goede redenen bestaan om in een individueel geval maatwerk te leveren en van een informatiebericht af te wijken.

1. Aanleiding

Op 1 november heeft de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: Afdeling) uitspraak gedaan in een zaak waarin een vreemdeling een reguliere verblijfsvergunning had. Toen de vreemdeling een wijziging van de vergunning aanvraag, is de verblijfsvergunning met terugwerkende kracht ingetrokken. Dit terwijl er indicaties waren dat de vreemdeling mogelijk verblijfsrecht kon ontleen aan Richtlijn 2004/38 of artikel 21 VWEU.¹

2. Verwachting

Dit informatiebericht zal worden meegenomen bij de volgende actualisering van de WI Het recht van de Europese Unie en het IB Chavez.

3. Inhoud

In de uitspraak van 1 november ging het om een vreemdeling met de Filipijnse nationaliteit die enkele jaren in het bezit is geweest van een reguliere verblijfsvergunning voor bepaalde tijd voor verblijf als familie- of gezinslid bij haar toenmalige partner. Deze partner heeft na naturalisatie zowel de Nederlandse als de Italiaanse nationaliteit. Gelet op de relatie waarop het verblijfsrecht van de vreemdeling was gebaseerd en de nationaliteit van de toenmalige partner van de vreemdeling waren er aanknopingspunten dat de vreemdeling mogelijk een verblijfsrecht kon ontleen aan Richtlijn 2004/38 of artikel 21 VWEU.

De Afdeling heeft geoordeeld dat, indien er aanknopingspunten bestaan om aan te nemen dat de vreemdeling mogelijk onder het Unierecht valt, de IND dit nader dient te onderzoeken. Het is hierbij niet relevant of deze feitelijke aanknopingspunten in eerste aanleg, bezwaar of beroep naar voren komen.

De Afdeling verwijst voor de onderbouwing hiervan naar twee eerdere uitspraken.

Ten eerste verwijst de Afdeling naar de uitspraak van 22 april 2010.² In deze uitspraak heeft de Afdeling overwogen dat het in beginsel aan de staatssecretaris is om naar aanleiding van de door de vreemdeling bij de aanvraag en in bezwaar verstrekte gegevens te beoordelen welke wet- en regelgeving op die vreemdeling van toepassing is. Ook als de vreemdeling daar zelf (nog) geen beroep op heeft gedaan.

Ten tweede verwijst de Afdeling naar zijn uitspraak van 4 december 2015.³ Hier is geoordeeld dat de staatssecretaris bij een aanvraag voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd van een burger van een derde land niet altijd kan volstaan met alleen de beoordeling of die vreemdeling voldoet aan de vereisten voor verlening van de gevraagde verblijfvergunning. Indien de door de vreemdeling bij de aanvraag verstrekte informatie daartoe aanleiding geeft, moet de staatssecretaris ook steeds onderzoeken of de vreemdeling een Unierechtelijk verblijfsrecht heeft. Als de vreemdeling voldoet aan de voorwaarden van het EU-recht dan zal een artikel 9 document afgegeven dienen te worden.

4. Hoe te handelen

Indien er in een reguliere of asielrechtelijke verblijfsaanvraag voor bepaalde tijd, een wijziging van de beperking of een verlengingsaanvraag is ingediend dan wel een intrekingszaak is opgevoerd en er wordt *niet* (meer) voldaan aan de voorwaarden van de gevraagde vergunning, maar er zijn de aanknopingspunten aanwezig in het dossier dat er mogelijk verblijfsrecht is op grond van de Verblijfsrichtlijn of het arrest Chavez-Vilchez dan zal hier nader onderzoek naar moeten worden gedaan.⁴ Een belangrijk indicatie hiertoe zullen de nationaliteiten van de aanvrager en de gezinsleden zijn.⁵ Als uit het nader onderzoek blijkt dat de vreemdeling valt onder het EU-recht, zal een verblijfsdocument moeten worden afgegeven zoals bedoeld in artikel 9 Vw. Er kan in zo'n geval niet (meer) worden volstaan met de mededeling dat de vreemdeling een EU-aanvraag kan indienen.

De voorwaarden die gelden voor verblijf op grond van Richtlijn 2004/38 of artikel of 21 VWEU worden nader uitgelegd in [WI 2021/17 Het recht van de Europese Unie](#). De voorwaarden die gelden voor verblijf op grond van artikel 20 VWEU worden nader uitgelegd in [IB 2020/90 Richtsnoeren inhoudelijke toetsing naar aanleiding van arrest Chavez-Vilchez](#).

5. Afstemming

JZST, RVN en A&B.

² ECLI:NL:RVS:2010:BM3047

³ ECLI:NL:RVS:2015:3807

⁴ Voor mogelijke aanspraken op grond van Chavez dient alleen doorgetoetst te worden als er de gevraagde aanvraag wordt geweigerd en er anders een terugkeerbesluit zal worden opgelegd. Als het aanspraken op grond van de Verblijfsrichtlijn betreft dan is het van belang om altijd door te toetsen, ook als de weigering van de oorspronkelijke aanvraag *niet* leidt tot een terugkeerbesluit.

⁵ De Verblijfsrichtlijn is van toepassing ten aanzien van iedere burger van de Unie die zich begeeft naar of verblijft in een andere lidstaat dan die waarvan hij/zij de nationaliteit bezit en diens (derdelands) familielieden, zie artikel 2 en 3 van Richtlijn 2004/38.

In de zaak die bij de Afdeling voorlag ging het –zoals reeds eerder aangegeven– om de ex-partner van de vreemdeling die zowel de Nederlandse als Italiaanse nationaliteit had. Hierbij is van belang dat het enkel hebben van een dubbele nationaliteit niet maakt dat die persoon kan worden aangemerkt als Unieburger/begunstigde in de zin van artikel 3 Richtlijn 2004/38. Zie paragraaf 6.1 en 6.3 van WI 2021/17.